

[Jens Thoft]

dom mellem hovedaktionær eller hovedandpartshaver og selskab er noget, vi ser i ganske mange tilfælde. Jeg vil gerne understrege over for hr. Aagaard, at når SF har fremsat det her forslag, er det, fordi vi har fået en lind strøm af henvendelser fra vores ligningskommissionsmedlemmer om, at vi bør tage dette op og gøre noget ved det. Det er et reelt problem.

Det er også et reelt problem – og dér synes jeg hr. Glistrup har ret – at ejendomsværdierne ofte er fejlbehæftede. De er fejlbehæftede, fordi de mekaniske årsreguleringer ikke er udtryk for de faktiske værdiforskydninger. Et lille eksempel: I et sommerhusområde, hvor husene i første række er steget til den dobbelte værdi, mens husene i bageste række er faldet til det halve, vil gennemsnittet i området være uændret, men det gælder jo ikke for sommerhuset i første række, og det gælder jo heller ikke for sommerhuset i bageste række. Det minder lidt om historien om, at når man ligger med hovedet i en gasovn og benene i en dybfryser, så har man gennemsnitligt en behagelig temperatur; men sådan føler man det i hvert fald ikke.

Det er altså vigtigt at forstå, at disse årsreguleringer ofte er skæve. Det er også vigtigt at forstå, at vi har en række situationer, hvor der er særlig grund til at være opmærksom på årsreguleringerne. Det gælder jo, hvor ejendommen har været ombygget, hvor den har været grundlæggende renoveret, det gælder, hvor den kort forinden f.eks. har været overdraget til det dobbelte af ejendomsvurderingen. Så er det ikke rimeligt, at man dagen efter kan overdrage den til hovedaktionæren til ejendomsværdien minus 15 pct.

Det er, synes jeg, vigtigt, at vi også sikrer retsbeskyttelsen af skatteborgerne. Skatteborgerne bør naturligvis vide, hvilken pris de kan overdrage til, og vi prøver med dette forslag at skabe det størst mulige incitament for en overdragelse til den faktiske markedsværdi, hverken mere eller mindre.

Når hr. Skrumsager Skau siger, at det bestående er godt nok, det fungerer jo fint, og der er en rimelig og klar praksis, så er det jo altså ikke i overensstemmelse med det, som hr. Skrumsager Skau kan få at vide ved at gå hjem og spørge sit eget partis ligningskommissionsmedlemmer. Virkeligheden er en anden. Virkeligheden er, at der som maskeret udbytte flyttes ganske store summer fra selskaber til hovedaktionærer

via disse handler. Derfor er det rimeligt, at man kan tilsidesætte den aftalte pris under specificerede betingelser, og disse betingelser har vi i lovteksten direkte specificeret.

Dermed mener jeg også at vi løser en række af de afgrænsningsproblemer, som ministeren i sin gennemgang af forslaget jo måtte erkende findes. De 15 pct. var kun en tommelfingerregel, og det var kun vejledende, man kunne afvige fra de 15 pct. under forskellige omstændigheder. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke giver mulighed for alt for megen omgåelse, hvor der er tale om klart interesseforbundne enheder.

Jeg vil også godt sige, at det er ikke vores hensigt, at skattemyndighederne skal køre småsager på det her, og det er slet ikke vores hensigt, at skattemyndighederne skal have mulighed for at tilsidesætte, hvor der er tale om ikkeinteresseforbundne parter. Det synes jeg er vigtigt at pege på.

Endelig vil jeg sige, at er man i tvivl, så er der jo muligheden for at spørge ligningsrådet og gennem bindende forhåndsbesked mulighed for at få præciseret, om man kan overdrage til en pris, uden at den eventuelt måtte blive tilsidesat.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Hr. Jens Thoft gør en hel del ud af, at de nuværende offentlige vurderinger er skæve. Jamen hr. Jens Thoft, det er netop argumentationen for, at vi har denne tommelfingerregel om de $+ / \div 15$ pct., således at den handelspris, der fastsættes, i alle tilfælde, også når der er sammenfald af interesser, ligger inden for det rimelige i forhold den salgspris, som man kan opnå. Det er jo argumentationen for de afvigelser.

Hr. Jens Thoft har jo argumenteret så vældigt godt her fra talerstolen for, at de offentlige vurderinger i forvejen er skæve. Derved kan vi jo heller ikke løse nogen som helst af de nuværende problemer, som vi har på dette felt, med hr. Jens Thofts forslag.

Glistrup (FP):

Socialistisk Folkeparti nævnte som et eksempel på, hvor dette forslag skulle gøre gavn, at man ikke kan tolerere, at en ejendom sælges for 46½ mio. kr., når den er 54½ mio. kr. værd. Men netop i dette sidste udtryk ligger jo hele problemet begravet. Hvem kan sige, at ejendommen